

рѣчь само зло правехъ. Богъ рѣши да ги накаже. Но, като имаше между тѣхъ единъ честенъ чловѣкъ, Богъ му порѣча да направи единъ голѣмъ дървенъ къщъ и да тури въ неѣ секаквы видове животны. Този честенъ чловѣкъ ся имѣнуваше Ной; и когато ся свѣрши къщата, той влѣзна въ неѣ съ женѣтъ си и съ третѣ си сынове, които ся имѣнувахъ Симъ, Хамъ и Яфетъ; сѣщо и тѣ имахъ своитѣ жены. Когато влѣзнахъ въ тѣзи голѣмъ къщъ, коѣто имѣнувахъ ковчегъ, и която не бѣше друго нѣщо, освенъ единъ голѣмъ корабль, Богъ заповѣда, и валѣ только много дѣждъ, който прѣлѣ сичкитѣ къщы, дървета и планины, щото сичкитѣ чловѣци ся издавихъ, па и сичкитѣ животны. Ной ся не удави както другитѣ, защото Богъ бѣше добрѣ затворилъ ковчегъ, който пливаше вѣзь водѣтъ. Като измрѣхъ сичкитѣ чловѣци, дѣждъ вече не валѣ, а духна единъ вѣтръ, който изсуши земѣтъ; Ной отвори тогава единъ прозорець на ковчегъ, и пуши отъ него да излѣзне единъ гарванъ. Гарванътъ ѣ едно лошо животно, който ѣде мъртвы тѣла; и той като намѣри много такыва по земѣтъ, не ся завърна вече въ ковчегъ. Подиръ нѣкое врѣме, Ной отвори пакъ прозореца, и пуши единъ хубавъ, малакъ гълѣбъ. Гълѣбътъ откъсна единъ стрѣкъ дървце и го донесе въ клювницѣтъ си. Слѣдователно Богъ рѣче на Ноя да излѣзне изъ ковчегъ. Ной колѣнчи съ челядѣтъ си за да благодари Богу; и въ сѣщо врѣме видѣ на небето единъ дѣгъ; и Богъ му каза: „Тази дѣгъ щѣ ви прашамъ често за да вы подсѣща, че неще вече никога да има другъ потопъ, сирѣчь только голѣми дѣждове вѣзь земѣтъ.